

Klubbérik is születtek Gyöngyösön

PALÁGYI EDIT

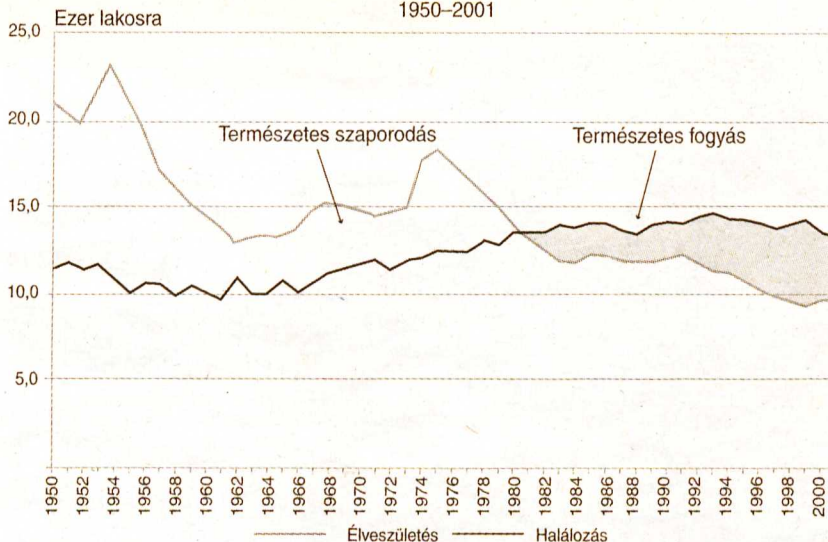
A házasságok az égben köttetnek – tartja a mondás. A társtalanság, a magány keservei ellen azonban földi gyógyír is létezik. Kinek a házasságközvetítő iroda, kinek az egyedülállók klubja, kinek a világháló kínál segítséget.

– Magyar partnerrel sajnos nem szolgálhatok – mondja a kisváros társkereső irodájának tulajdonosa, az Amerikába szakadt, de onnan gyakorta visszajáró hazánkfia. Az idősebb úr szavaiból kiderül, hogy jobbára magyar származású, Kaliforniában élő urakat és hölgyeket próbál összehozni itthoni partnerekkel. A jelentkezőkről rövid videofilmet készítenek, ezt tekinthetik meg a kaliforniai párkeresők. Amikor aztán – évente egyszer-kétszer – hazaruccannak, személyesen is találkozhatnak azokkal, akik felkeltették a figyelmüket. Mielőtt azonban felcsillan az anyagi gondokkal küszködő, elvált családlányák vagy családapák szeme, az amerikai úr elrúlja: elsősorban szemrevaló, huszonéves leányzók jelentkezésére számít. Bár igaz: egy-két ambiciózus fiatalember is rászánta már magát, hogy férfias vonzerejét Kaliforniába szóló repülőjegyre váltsa...

– Nem társkereső, hanem társalgóklub a miénk – javít ki Tóth Istvánné Klárika, a gyöngyösi Mátra Művelődési Központ klubvezetője. A kisvárosban tizenhárom éve alakult a függetlenek köre, azóta jönnek össze hetente egyszer-kétszer az elvált vagy megözvegyült – jobbára középkorú – tagok.

– Az élet mindenkit megfricskáz egy kicsit. Még a talpraesett, bátor embereket is megviseli, ha magukra maradnak. A férfiak a pohár után nyúlnak, a nők búskomorságba és betegségbe esnek – mondja Klárika, aki már 36 éve él remek házasságban, így aztán van energiája arra, hogy segítsen visszaadni

Az éves születési és halálozási arány alakulása
1950–2001

mások önbizalmát. A gyöngyösi klub hetven tagot számlál, és programjait nagyjából a hölgyek látogatják. Ez azonban nem ejt kétségbe senkit, és az sem baj, ha „csak” barátságok szövődnek a kirándulások, a közös piknikezések vagy a külföldi utak jóvoltából. Az egyedülálló nők szívesen besegítenek a sütésbe-főzésbe a háztartásuk gondjaival birkózó férfiaknak, akik cserében megjavítják eldugult lefolyóikat. Az is előfordult, hogy itt találtak egymásra a családra vágyók, s nem egy „klubbérik” született már a magányúzó gyöngyösi kör jóvoltából.

– A feleségem elhagyott, és én magamra maradtam a két gyerekkel – meséli János, a negyvenes tervező. Először kilátástalannak találta a helyzetét, hiszen egy kis faluban lakik, s még munkája is az otthonához köti. Később azonban bolyongani kezdett a világhálón, és rengeteg társkereső oldalra lelt. Feltette öltönyös, nyakkendő fényképét, s

örömmel látta, hogy csinosabbnál csinosabb lányok közt válogathat – a számítógép képernyőjén. Néhány modellszépségű hölgyről hamar kiderült, hogy fotóját csak kedvcsinálól rakták fel az internetes klub tulajdonosai, János azonban nem adta fel.

Azt még elviselte, hogy a telefonszámlája az internetezés jóvoltából a duplájára emelkedett, egy viharos éjszakán azonban nagyobb baj történt. Egy villámcsapás tönkretette a számítógépét, s a férfit rászakadt a legsúlyosabb magány. Bús képpel vitte gyermekeit a délutáni népi táncra, az esti fúvószenekari próbára, sőt még a szülői munkaközösség munkájába is bekapcsolódott. Az egyik osztálykiránduláson aztán azon vette észre magát, hogy szülőtársa, az ugyancsak elvált Margó vállán sirja ki magát. A helyi varroda tűzrőlpattant tulajdonosnője egykettőre megvigasztalta Jánost. A tervező pedig hamarosan végleg felmondta az internet-előfizetését.